

Memo

Aan de leden van de raad,
W&O

Van M. Postma
Doorkiesnummer 020 518 0960
E-mail Hkalk@osdorp.amsterdam.nl

Datum 17 november 2009
Onderwerp onderzoek rekenkamercommissie naar gesubsidieerde instellingen

Geachte leden van de raad

In de vergadering van 13 oktober heb ik u toegezegd te kijken of het mogelijk is voor 17 november met een uitleg te komen welke aanbevelingen die zijn opgenomen in het onderzoeksrapport naar gesubsidieerde instellingen al zijn doorgevoerd.

Door middel van deze memo wil ik u hierover nader informeren.
Hierbij wordt puntsgewijs ingegaan op de zeven aanbevelingen.

1. Maak strakke afspraken over de te leveren producten en de wijze van monitoring.

Het merendeel van de verstrekte subsidies bestaat uit budgetsubsidies. De afspraken worden vastgelegd in subsidiebeschikkingen waarbij duidelijk is omschreven welke producten moeten worden geleverd én voor welke prijs. De instellingen dienen aan de hand hiervan te rapporteren en te verantwoorden.

2. Werk aan het verkrijgen van inzicht in en vergelijkbaarheid van kosten.

Het inzicht in de kosten is relatief eenvoudig te verkrijgen. De moeilijkheid zit in het vergelijken van de kosten. Dit heeft te maken met de aard van de activiteit. Als voorbeeld, voor maaltijden zijn vaste budgetten (per maaltijd) bekend. Ook de kostprijs voor een inburgeringstraject is bekend.

In een groot aantal subsidies wordt een activiteit gefinancierd waarbij het aantal deelnemers op voorhand niet bekend is. Wel wordt hierbij gewerkt met streefcijfers.

Voorzieningen als het WMO-loket zijn vereisten, hiervoor is een vast budget benodigd ongeacht het aantal bezoekers.

De stadsdelen overleggen in stedelijk verband over diverse verschillende producten, denk hierbij aan de voorschool, schuldhulpverlening, inburgering, OKC en WMO. Hierbij komt ook met enige regelmaat de bekostiging ter sprake. De werkwijze van WILL is nog niet stedelijk bewezen. Het systeem wordt gevuld met cijfers die vanuit de stadsdelen en de welzijnsinstellingen wordt geleverd. De betrouwbaarheid is dus afhankelijk van het realiteitsgehalte van deze cijfers.

3. Bepaal in welke mate het stadsdeel rechtstreeks mag / moet ingrijpen in een gesubsidieerde instelling.

Dit vindt reeds plaats.

De kern van budgetsubsidiering is dat het stadsdeel en de instelling vooraf afspraken maken over de te leveren prestaties en de productprijzen. Na het maken van deze afspraken is het aan de instelling hoe zij haar bedrijfsvoering inricht om de afgesproken producten te realiseren. Het stadsdeel heeft daarbij geen zeggenschap over zaken als toegestane formatie en bemoeit zich niet met de wijze waarop de instelling de afgesproken resultaten haalt. Wel stelt het stadsdeel bepaalde kwaliteitseisen aan de producten.

Daar waar door de onderzoeker is geconcludeerd dat hiervan sprake was ging het om uitvoerende ondersteuning van sport bij activiteiten door Kansweb (zie interviews) en de coordinator van het loket Z&S, een waarborg voor de onafhankelijkheid van het loket dat zich richt op het ondersteunen van bewoners bij hun vragen op het terrein van zorg, welzijn, wonen en ondersteuning.

Het stadsdeel is nu doende een geheel onafhankelijk loket in te richten.

4. Overleg (meer) over het beleid met de gesubsidieerden.

Dit vindt reeds plaats.

Het bestuurlijk overleg waaraan wordt gerefereerd in paragraaf 5.4 vindt gestructureerd plaats met instellingen als Impuls, de SEZO, de Meervaart en de schoolbesturen.

Daarnaast worden de instellingen op onderwerp uitgenodigd om een bijdrage te leveren. Te denken valt aan het uitwerken van de WMO-nota, Mantelzorg etc. Ook bij de gesprekken die ambtelijk worden gevoerd in het kader van de subsidiecyclus is ruimte te spreken over de effectiviteit van het gevoerde beleid en eventuele aanpassingen voor de toekomst. Wijzigingen in dit beleid zijn echter een politieke keuze.

5. Zorg dat het beleidskader duidelijk is.

De beleidskaders zijn voor de instellingen die aanspraak maken op budgetsubsidie op hoofdlijnen duidelijk. Het dagelijks bestuur streeft ernaar op de diverse terreinen het beleid te vertalen in een beleidsnotitie. Hierbij valt te denken aan Jong in Osdorp, de Cultuurnota, het Ouderenbeleid, Bewonersparticipatie en de WMO-nota.

Een samenvatting van deze nota's op 1 a 2 A-4tjes heeft voor instellingen geen meerwaarde voor het aanvragen van een subsidie omdat dit het niet mogelijk maakt het gehele kader te schetsen.

Op "nieuwe" terreinen (Jeugdschuldhelpverlening en de uitwerking van de nota Bewonersondersteuning) gaat het stadsdeel aan de hand van subsidietendering over tot de selectie van een aanbieder. Hierbij zal een afgewogen keuze worden gemaakt op basis van kwaliteit en kostprijs. Deze werkwijze zal, als het als positief wordt beoordeeld, in de toekomst vaker worden gebruikt.

6. Ontwerp samen met de betrokkenen een meetkader.

Deze suggestie zal nadrukkelijk met de grote instellingen worden besproken. De huidige werkwijze heeft betrekking op het behalen van de afspraken in de beschikking en niet op de effecten op het beleid.

Op basis van de aanvraag en de beschikkingen dient een instelling zich op een bepaalde wijze te verantwoorden. Als volgens een instelling dit effectiever kan bestaan voor hun de mogelijkheid dit tijdens besprekingen aan te geven. De beschikking voor het volgende jaar kan hierop dan worden aangepast.

Overigens is er in het verleden door instellingen niet aangegeven niet te kunnen voldoen aan de vereisten in beschikkingen.

7. Bepaal wat te doen als regelingen vanuit de Centrale stad strijdig zijn met het beleid en / of onderling tegensprekend.

Dit is per situatie verschillend en wordt per situatie bekeken.

Ik hoop u met hiermee voldoende te hebben geïnformeerd,
Met vriendelijke groet,

M. Postma

